

KÖZPONTI NYOMOZÓ FŐÜGYÉSZSÉG
 1087 Budapest, Könyves Kálmán krt. 38 • 1476 Budapest, Pf.: 404
 Tel.: 435-55-00; 354-28-10 • Fax: 354-28-30
 E-mail: knyfou@mku.hu

1.Nyom. 388/2013.

HATÁROZAT a nyomozás megszüntetéséről

Az 1978. évi IV. törvény 177/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjába ütköző személyes adattal visszaélés vétsége miatt a Központi Nyomozó Főügyészségen 1. Nyom. 388/2013. számon indult nyomozást a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 190. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján – mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény –

m e g s z ü n t e t e m .

A nyomozás során felmerült 291.311 Ft bünyügyi költséget a Be. 190. §-ának (4) bekezdése alapján az állam viseli.

E határozatot Mesterházy Attila, dr. Harangozó Tamás, Zaják Rita, Frankné dr. Kovács Szilvia, Ilosvai Gábor, Szilágyi György, Volner János, Gombos László, Király József, dr. Schiffer András, Karácsony Gergely, Pámer Ferenc, Horváth László, Nyeste László, Iváncsik Imre, Varju László, Pinczésiné Gyaraky Tünde Katalin, Szelényi Zsuzsanna, és Juhász Péter feljelentőknek azzal kézbesítem, hogy ellene a Be. 195. §-ának (2) bekezdése alapján panasszal nem élhetnek.

INDOKOLÁS

Mesterházy Attila frakcióvezető, országgyűlési képviselő és *dr. Harangozó Tamás* frakcióvezető-helyettes, országgyűlési képviselő 2013. április 29-én írásban - feljelentésként értékelt - kérdést intézett a legfőbb ügyészhez. Beadványukban sajtóinformációkra alapozva közölték, hogy a trafik pályázat nyerteseit a Fidesz-MPSZ választókerületi felelősei, illetve egyes városokban a települési képviselő testületekben működő Fidesz frakció választották ki. A beadványban foglaltak szerint a Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt. (a továbbiakban NDN Zrt.) által a dohánytermék kiskereskedelmi monopóliumának koncessziós szerződéssel történő átengedésére kiírt pályázati eljárás során számos bűncselekmény, így

különösen hivatali visszaélés büntette és befolyással üzérkedés büntette gyanúja merült fel, továbbá a pályázati eljárás törvényessége is megkérdőjelezhető.

A Legfőbb Ügyészség a 2013. május 02-án kelt, KF. 2906/2013/2-II. számú határozatával a hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt Mesterházy Attila frakcióvezető, országgyűlési képviselő és dr. Harangozó Tamás frakcióvezető-helyettes, országgyűlési képviselő által előterjesztett feljelentés elbírálását, illetve az esetleges további eljárást ügyészi hatáskörbe vonta, egyben azt a Központi Nyomozó Főügyészség hatáskörébe utalta.

A feljelentések tárgyában feljelentés kiegészítést rendeltünk el 2013. május 03-án.

A feljelentés kiegészítés ideje alatt az ügyben további, lényegében hasonló tárgyú, feljelentésnek tekinthető beadványok érkeztek a következők szerint.

1.

2013. május 06-án a fővárosi főügyész helyettes a PM.2772/2013/1-II. számú átiratával megküldte *Zaják Rita* Szekszárd Megyei Jogú Város Önkormányzata képviselőjének 2013. május 01-én kelt, valamint *Frankné dr. Kovács Szilvia* tamási és *Ilosvai Gábor* szekszárdi lakosok 2013. április 30-án kelt, „közérdekű bejelentés” megjelölésű feljelentését.

Mindhárom közérdekű bejelentés dr. Hadházy Ákos szekszárdi önkormányzati képviselő sajtónak adott nyilatkozatára hivatkozva kérte a pályázatok elbírálása törvényességének ügyészségi felülvizsgálatát.

Dr. Hadházy Ákos nyilatkozatának lényege szerint: a szekszárdi polgármester – egyben fideszes országgyűlési képviselő – a trafikpályázatok listájával érkezett a kormánypárti önkormányzati képviselők találkozására abból a célból, hogy a jelölteket véleményezzék.

2.

A Fővárosi Főügyészség a 2013. május 03-án kelt NF. 7486/2013/1. számú határozatával – hatáskör okából – áttette a *Szilágyi György* és *Volner János* országgyűlési képviselők által hivatali visszaélés büntette miatt ismeretlen tettes ellen tett, 2013. április 30-án kelt feljelentést. A feljelentés annyiban tartalmaz új tényállítást, hogy a feljelentők külön kifogás tárgyává tették, hogy Horváth István és dr. Fajszai Lajos közeli hozzátartozója is dohányértékesítési jogot nyert. Dr. Fajszai Lajos Szekszárd Város Önkormányzatának FIDESZ-KDNP által delegált képviselője.

3.

A Fővárosi Főügyészség a 2013. május 03-án kelt NF. 7509/2013/1. számú határozatával – hatáskör okából – áttette a *Gombos László* által hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt ismeretlen tettes ellen tett feljelentést. A Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség a 2013. május 27-én kelt, B.4760/2013/1-I. számú átiratával megküldte a Gombos László által csalás büntette miatt „ismeretlen tettes/tettesek” ellen tett feljelentését. (A feljelentés szintén Hadházy Ákos nyilatkozatán alapul.)

A Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség 2013. május 27-én küldte meg Gombos László további bejelentését, miszerint a trafikpályázatok gyaníthatóan olyanok is nyertek, akiknek nincs boltjuk, azaz színlelt pályázatokat adtak be, ami a jó erkölcsbe ütközik.

4.

A Bács-Kiskun Megyei Főügyészség a 2013. május 09-én kelt átiratával megküldte *Király József* kecskeméti lakos „közérdekű bejelentés” megjelölésű, 2013. május 08-án kelt feljelentését. A bejelentés azonos szövegezésű Frankné dr. Kovács Szilvia tamási és Ilosvai Gábor beadványával.

5.

A Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztálya a KF.2906/2013/5-I. számú, 2013. május 08-án kelt leiratával megküldte *dr. Schiffer András* országgyűlési képviselő hivatali visszaélés büntette miatt ismeretlen tettes ellen tett, 2013. április 30-án kelt feljelentését. A feljelentés ugyancsak dr. Hadházy Ákos nyilatkozatával kapcsolatos. A feljelentés lényege a következő:

A pályázatok elbírálásában az Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és az NDN Zrt. hivatalos személynek minősülő munkatársain kívül más nem vehetett részt, ezért mindazon információk, amelyek önkormányzatok, politikai pártok és más személyek intézményes befolyását támasztják alá, megalapozzák a hivatali visszaélés büntettének gyanúját, részben az elbírálásért felelős személyek, részben pedig azon hivatalos személyek vonatkozásában, akik az elbírálásában valamely pályázó sikere érdekében hatáskörüket túllépve működtek közre.

6.

A Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Korruptió és Gazdasági Bűnözés elleni Főosztály 29022-189/1/2013. bü. számú, 2013. május 09-én kelt átiratával megküldte *Karácsony Gergely* országgyűlési képviselő 2013. április 29-én kelt, ismeretlen tettes ellen, hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentését.

Karácsony Gergely 2013. május 10-én a Központi Nyomozó Főügyészségnek címzett újabb feljelentést tett ismeretlen tettes ellen az 1978. évi IV. törvény 296/B. §-ába ütköző, koncessziós eljárásban verseny korlátozására irányuló megállapodás büntette gyanúja miatt. A feljelentő ugyancsak sajtóinformációkra hivatkozva közölte, hogy a szekszárdi képviselő-testület Fidesz-frakciójának tagjai közötti beszélgetésen készült hangfelvétel tanúsítja, hogy a vizsgált koncesszió odaítélésére irányuló pályázat során egyes személyek a koncessziós pályázat eredményének befolyásolására törekedtek.

7.

A Fővárosi Főügyészség a 2013. május 09-én kelt NF. 7908/2013/1. számú határozatával - hatáskör okából - áttette a *Pámer Ferenc* által hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentést. A Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztálya a KF.2906/2013/8-I. számú, 2013. május 15-én, valamint a KF.2906/2013/10. számú, 2013. május 23-án kelt leiratával megküldte *Pámer Ferenc* további, e tárgyban küldött beadványait. A Fővárosi Főügyészség a KÜFO 7908/2013/2-I. számú átiratával ugyancsak megküldte *Pámer Ferenc* elektronikus úton benyújtott, feljelentését kiegészítő, sajtóinformációkra alapozott beadványát. A feljelentés szintén a Hadházy-interjúval volt kapcsolatos, valamint további sajtócikkeket tartalmazott a Continental csoportról, illetve egy, a szoboszloihierek.hu oldalon megjelent levéllel kapcsolatban.

8.

A Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztálya a KF.2906/2013/5-I. számú, 2013. május 13-án kelt leiratával megküldte, illetőleg a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Korruptió és Gazdasági Bűnözés elleni Főosztály 29022-189/1/2013. bü. számú, 2013. május 09-én kelt határozatával - hatáskör okából - áttette a *Horváth László* által hivatali visszaélés és más bűncselekmények miatt, ismeretlen tettesek ellen tett, 2013. május 05-én kelt feljelentést.

9.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség a 2013. május 17-én kelt átiratával megküldte *Nyeste László* mezőkövesdi lakos „közérdekű bejelentés” megjelölésű, 2013. május 08-án kelt feljelentését. A feljelentés annyiban tartalmazott új tényállást, hogy a feljelentő olyan személyeket jelölt meg, akik tudomása szerint miskolci fideszes önkormányzati képviselők családtagjai, és akik szintén nyertek a pályázaton.

10.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség a 2013. május 17-én kelt átiratával megküldte *Iváncsik Imre* országgyűlési képviselő „közérdekű bejelentés” megjelölésű, 2013. május 08-án kelt feljelentését.

Frankné dr. Kovács Szilvia tamási, Ilosvai Gábor szekszárdi, Király József kecskeméti, Nyeste László mezőkövesdi lakosok, valamint Iváncsik Imre országgyűlési képviselő feljelentései - lényeges tartalmukat tekintve - azonos szövegrészeket tartalmaznak.

11.

A Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztálya a KF.2906/2013/9-I. számú, 2013. május 21-én kelt leiratával megküldte a *Varju László* országgyűlési képviselő, a Demokratikus Koalíció pártigazgatója által hivatali visszaélés büntette és személyes adattal visszaélés vétsége gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen tett, 2013. május 13-án kelt feljelentést. A feljelentés alapvetően Horváth István volt szekszárdi polgármester büntetőjogi felelősségének kivizsgálására irányult. A feljelentő annak kivizsgálását is kérte, hogy ki volt az, aki az adatokat a szekszárdi polgármesternek kiadta.

12.

A Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság a 2013. május 23-án kelt, 07000/64-1/2013.bü. számú határozatával – hatáskör okából – áttette a *Pinczésiné Gyaraky Tünde Katalin* által hivatali visszaélés büntette miatt ismeretlen tettes ellen tett, 2013. május 17-én kelt feljelentést. A feljelentő kifogásolta, hogy a szakember segítségével elkészített, és a kiírási feltételeknek maradéktalanul megfelelő, Dunaujváros vonatkozásában benyújtott koncessziós pályázata sikertelen lett, ellentétben olyan személyek pályázataival, akikről ismert, hogy nem folytattak eddig sem élelmiszer-, sem vegyes-kereskedelmi tevékenységet és nem volt boltjuk. Álláspontja szerint „köztudomású”, hogy kikerültek adatok a „helyi pártapparátushoz”, ami bűncselekmények gyanúját veti fel. A Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság a 07000/64/2013.bü. számú határozatával utólag megküldte Pinczésiné Gyaraky Tünde Katalin

– feljelentését kiegészítő – beadványát, melyben kifogásolta, hogy 2013. július 01. napján, postai úton kézhez kapta az általa korábban becsatolt teljes pályázati anyagot. Tudomása szerint nemcsak ő, hanem minden pályázó teljes pályázati anyagát is visszaküldte az NDN Zrt., álláspontja szerint törvénysértő módon. Ezzel az általa kezdeményezett eljárásban a „bizonyítás lehetőségét ellehetetlenítették”, ami további bűncselekmények gyanúját kelti.

13.

A Központi Nyomozó Főügyészségre 2013. június 13. napján ismeretlen személytől érkezett egy beadvány, amely a „Ceglédi mutyi reloded 2013. május 15. Szerző: Kovács János” megjelölésű internetes bejegyzést tartalmazta, és melyben a szerző ceglédi koncessziókra pályázó személyek kapcsolati rendszerét elemzi.

A feljelentések tartalmát összefoglalóan jellemezve megállapítható, hogy azok egy része olyan – többségében sajtóinformációkra alapozott – következtetéseket tartalmazott, melynek lényege, hogy a pályázaton nyertes személyek milyen politikai párthoz tartoznak, esetleg egy adott politikai párt képviselőjének hozzátartozói.

Ezek a közlések nem tartalmaztak olyan konkrét, büntetőjogilag értékelhető adatot, amely bűncselekmény elkövetésére utalna, vagy bűncselekmény elkövetését legalább valószínűsítene.

A feljelentések döntő többsége ugyanakkor ezen túlmenően magát a pályázati eljárást, annak törvényességét is kifogásolta, mivel egyes sajtóinformációk szerint a pályázatok elbírálása nem volt befolyásmentes.

E körben a feljelentők kételyt fogalmaztak meg a pályázati eljárás törvényességével kapcsolatban, illetőleg többen, konkrét sajtócikkre („Kiállítás: fideszes képviselő leplezi le a trafikmutyit”, forrás: hvg.hu) hivatkozva idézték Hadházy Ákos szekszárdi önkormányzati képviselő sajtónyilatkozatát. Ennek lényege szerint egy szekszárdi fideszes képviselők körében tartott politikai egyeztetés végén Szekszárd Város polgármestere, Horváth István a koncessziós pályázaton indult személyek nevét sorolta és kérte, nézzék meg, ki az, akit ismernek és ki az, aki megfelelő jelölt lehet a vizsgált pályázaton, majd végigmentek a listán, és megnézték, ki ismeri a neveket, arról pedig, akit ismertek, elmondták a véleményüket.

A feljelentés kiegészítésére irányuló eljárásban a következő eljárási cselekményeket foganatosítottuk:

A nemzeti fejlesztési miniszternek címzett megkeresések útján adatokat szereztünk be a pályázati kiírásról, a pályázat lebonyolítására vonatkozó szabályokról, a pályázati adatok kezeléséről, a beküldött pályázatok adminisztrációjáról, illetve a pályázatok elbírálásáról, valamint külön megkeresésben konkrét pályázatokot érintően kértünk meghatározott szempontok szerint adatszolgáltatást.

Az NDN Zrt. székhelyén konkrétan meghatározott eredményes pályázatoknak az anyagait is vizsgáltuk.

Hatóságunk beszerezte azt a hangfelvételt, amely alapján a hvg.hu internetes oldalon „Megszereztük: hangfelvétel bizonyítja a trafikmutyit; 2013. május 09., csütörtök, 17:58; Szerző: hvg.hu” megjelöléssel sajtócikk jelent meg.

Ugyancsak sajtóközlés alapján (forrás: szoboszloihirek.hu, „Pont egy hete áll a bál”) szereztünk tudomást arról, hogy további olyan irat került elő, amelyben a pályázatok befolyásolására utaló adatok szerepelnek. Ennek ellenőrzésére felkerestük a cikk íróját, Buzási Lászlót, aki rendelkezésünkre bocsátotta az iratot, illetőleg tájékoztatást adott arról, az hogyan jutott a birtokába.

A pályázatok elbírálásával kapcsolatban a feljelentés-kiegészítés eredménye bűncselekmény gyanúját nem alapozta meg. A Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól beszerezett anyagok, az NDN Zrt-nél végzett adatgyűjtés, illetőleg a megtekintett, összesen 53 db pályázati anyag nem tartalmazott jogellenes befolyásolásra utaló adatot, azaz e körben nem merült fel bűncselekmény gyanúja utaló körülmény. A beszerezett adatok alapján azt lehetett megállapítani, hogy eljárás rendkívül zárt, és részleteiben szabályozott volt.

A feljelentők által hivatkozott, a sajtóban a pályázati eljárás törvénytelenységének „bizonyítékeként” megjelölt, dr. Hadházy Ákos által készített hangfelvétel, illetőleg a szoboszloihirek.hu oldalon megjelentetett irat tartalma alapján megállapítottuk, hogy személyes adattal visszaélés vétségének gyanúja felvethető, azaz a rendelkezésre álló adatok alapján a bűncselekmény megvalósulását bizonyossággal nem lehet kizárni, ezért 2013. június 03-án nyomozást rendeltünk el az ügyben.

A nyomozás során a következő nyomozási cselekményeket fogantatosítottuk:

Tanúként hallgattuk ki az ügyben dr. Hadházy Ákost, egyben lefoglaltuk az általa készített hangfelvételt, amelynek releváns részéről szószerinti leirat készült.

Dr. Hadházy Ákos nyilatkozatai alapján beazonosíthatóvá vált, hogy kik vettek részt a rögzített hangfelvétellel dokumentált találkozón, ezeket a személyeket tanúként kihallgattuk, továbbá tanúként hallgattuk ki Horváth István volt szekszárdi polgármestert.

Ugyancsak tanúként hallgattuk ki az ügyben Buzási László újságíró a hajdúszoboszlói irattal kapcsolatban, illetve távközlési adatok beszerzése érdekében megkerestük a Magyar Telekom Távközlési Nyrt. Csoport Biztonsági Igazgatóságát, valamint az Origo Zrt-t.

A nyomozás során tanúként hallgattunk ki minden olyan érintett pályázót, aki a szekszárdi hangfelvétel, illetőleg a hajdúszoboszlói irat adatai alapján beazonosítható volt. Amennyiben az NDN Zrt. az eredménytelen pályázati anyagot részükre visszapostázta, azokat a tanúktól lefoglaltuk. A hajdúszoboszlói irat vonatkozásában tanúként hallgattuk ki Kocsis Róbert hajdúszoboszlói önkormányzati képviselőt és Bodó Sándor országgyűlési képviselőt.

Több alkalommal megkerestük a nemzeti fejlesztési minisztert, valamint az NDN Zrt. vezetőjét iratok küldése, tájékoztatás adása és iratokba történő betekintés végett. A Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban eredetben lefoglaltuk a Szekszárd, Bátaszék, Decs, Dunaföldvár, Tolna, Hajdúszoboszló településekre benyújtott pályázatok bírálatára vonatkozó iratokat. Az NDN Zrt-től lefoglaltuk az ugyanezen településekre vonatkozó eredményes pályázati anyagokat.

Tanúként hallgattuk ki az NDZ Zrt. vezérigazgatóját, Gyulay Zsoltot, valamint a pályázatokat bíráló bizottság választott elnökét, illetőleg minden további bíráló bizottsági tagot. Tanúként hallgattuk ki továbbá az NDN Zrt. informatikusát, az informatikai rendszert létrehozó cég vezetőjét, és megbízottját, illetőleg az NDN Zrt. pályázatkezeléssel foglalkozó munkatársait.

A lefolytatott nyomozás eredményeként a pályázatok kezelését és elbírálását érintően a következő tényállás volt megállapítható:

A fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény 2 §-a (a továbbiakban Fdvtv.) alapján a dohánytermékek kiskereskedelme Magyarországon kizárólagosan az állam hatáskörébe utalt, és koncesszióval átengedhető tevékenységgé vált. Ennek eredményeként a dohánytermékek kiskereskedelme kizárólag dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság alapján és dohánytermék-kiskereskedelmi engedély birtokában végezhető, az állam a dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság átengedésére nyilvános pályázatot ír ki.

A dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység szervezésének szakmai irányítását az állami vagyonnal való gazdálkodás szabályozásáért felelős miniszter végzi, a miniszter jogosult az állam nevében a dohánytermék-kiskereskedelem átengedéséről szóló pályázat kiírására, elbírálására, továbbá a koncessziós szerződés megkötésére.

Az Fdvtv. rendelkezéseinek megfelelően a nemzeti fejlesztési miniszter 100%-ban állami tulajdonú céggént hozta létre a Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt-t, amelynek a törvény által meghatározott feladatkörébe tartozott – többek között – a dohánytermék kiskereskedelmi koncessziók pályázati kiírásának előkészítése, a pályázat kiírása, elbírálásra előkészítése, a nyertes pályázókkal történő szerződéskötés.

A pályázat elbírálásának menete:

A pályázatok közvetlenül az NDN Zrt-hez érkeztek postai úton. A pályázati anyagokat az NDN Zrt. munkatársai kezelték, ők vitték fel az informatikai rendszerbe a pályázatokat, és előre meghatározott szempontrendszer szerint ők generálták a pályázatokra a maximum 60 pontig terjedően meghatározható objektív pontszámokat. Az összesen beérkezett mintegy 15 ezer pályázat feldolgozása két műszakban folyt. Az NDN Zrt. feladata addig tartott, hogy fogadták a pályázatokat, érkezetté, regisztrálták és vonalkóddal ellátták azokat.

A pályázat elbírálása két részből állt. A már említett, maximálisan 60 pontig terjedő objektív szempontrendszer /pl. a pályázó milyen nyitvatartási időt vállal/, amelyet az adatok feldolgozását követően a számítógép összesített és generált. További 60 pont volt adható az üzleti tervre.

A pályázatok üzleti tervének elbírálását egy 12 főből álló bíráló bizottság készítette elő. A bíráló bizottság tagjait a minisztériumok delegálták, és a nemzeti fejlesztési miniszter nevezte ki. A bizottságok két fő albizottságokat alakítottak a pályázatok elbírálására. A minél gyorsabb és hatékonyabb értékelés érdekében a nagy mennyiségű beérkezett pályázatokat egyenlő arányban osztották fel az albizottságok között. A települések ABC sorrendben egymást követően egyenlő részre osztva, településkódok szerint kerültek kiosztásra, továbbá minden albizottság kapott megyeszékhelyet, és megyei jogú várost véletlenszerűen kiosztva. Egyéni válogatásra vagy választásra nem volt mód, mert a települések a központi nyilvántartó által generáltan kerültek kiosztásra.

Az albizottságok tagjai a pályázatok másolatát kapták meg, amelyeken nem voltak nevek, csupán a pályázati azonosítók. A bírálók a pályázatok értékelésekor az előzetesen megállapított objektív pontszámokat nem ismerték. Az üzleti tervek bírálata szubjektív mérlegelésen alapult. A szubjektív pontok meghatározásának nem volt előre meghatározott, pontos szempontrendszere, de a bizottsági tagok előzetes megbeszéléseik alapján lényegében egységes szempontok szerint értékelték a pályázatokat.

Az értékelés eredményeként az üzleti tervre egy egységes szubjektív pontszám került meghatározásra 1 és 60 között.

Valamennyi elbírálendő pályázati anyag a zárt adatszobában került elhelyezésre, ahová csak kártyás beléptető rendszeren keresztül lehetett belépni. Az adatszobába semmilyen elektronikus, kép és hangfelvétel rögzítésére alkalmas eszközt nem lehetett bevinni, ilyen eszközt ott használni, illetve onnan semmilyen feljegyzést vagy egyéb tárgyat nem lehetett kivinni. A bíráló bizottság tagjai titoktartási kötelezettséget vállaltak.

A pontszámok összegzésére az értékelést követően került sor, de ezt már nem a bíráló bizottság tagjai végezték.

A munkafolyamat végén összbizottsági ülésekre is sor került, ahol az azonos értékelést, pontszámot kapott pályázatokat újra elbírálták.

A pályázatok kezelése és elbírálása fizikailag és informatikai szempontból is zárt rendszerben folyt. A pályázatok elbírálását követően a bizottságok előterjesztései, javaslatai a miniszterhez kerültek felterjesztésre, aki a döntést egyszemélyben hozta meg.

Az NDN Zrt. informatikai rendszerének működésével kapcsolatban megállapítható volt, hogy abban a hozzáférési szintek és az azokhoz tartozó jogosultságok szabályozottak, minden jogosult külön jelszóval tud belépni a rendszerbe, a pályázatkezelési informatikai rendszer naplózást végez az informatikai műveletekről, az egyedi belépések, hozzáférések nyomon követhetők. A pályázatkezelési rendszer az internetes hálózathoz nem kapcsolódik. A pályázatkezelési programot futtató szerverek az NDN Zrt. telephelyén kerültek elhelyezésre, egy kamerával megfigyelt helyiségben.

A nyomozás során a pályázatok kezelésének és elbírálásának folyamatát a lehetséges körben felderítettük. Ennek keretében azt is vizsgáltuk, hogy a pályázatok kezelésének és elbírálásának folyamata során a pályázók adatait érintően sor került-e jogellenes, vagy jogosulatlan adatkezelésre. Ilyen adatkezelésre azonban nem merült fel adat.

A nyomozás során azt is vizsgáltuk, hogy a pályázatok elbírálása során felmerülhetett-e külső személyek általi, jogellenes befolyásolás lehetősége. A nyomozás eredményeként azonban az volt megállapítható, hogy a pályázatok elbírálása zárt rendszerben folyt, külső befolyásolásra utaló bizonyíték nem volt felderíthető.

A szekszárdi hangfelvétellel összefüggésben a következő tényállás volt megállapítható:

2013. március 21. napján, 17.00 órakor, a 7100 Szekszárd, Béla király tér 8. szám alatt, Szekszárd Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala épületében, az alpolgármesteri irodában nem hivatalos, politikai jellegű, kötetlen megbeszélésre került sor. A megbeszélés tárgya a rezsicsökkentés támogatására irányuló aláírásgyűjtés volt.

A megbeszélést Horváth István, a Fidesz szekszárdi választókerületi elnöke kezdeményezésére Mizsák Dominika polgármesteri kabinetvezető hívta össze telefonon, illetőleg sms-ben. A meghívottak a Fideszt és a KDNP-t képviselő helyi politikusok voltak.

Dr. Hadházy Ákos a megbeszélésre 30-45 perc késéssel érkezett, amikor a jelenlévők az aláírásgyűjtésről beszélgettek. Horváth István kérdezte a képviselőket, hogyan állnak az aláírások gyűjtésével, illetve arról beszélgettek, hogy ezen aláírásokat milyen módon fogják kezelni. Dr. Hadházy Ákos ekkor a mobiltelefonján elindította a hangrögzítés funkciót. A beszélgetés utolsó felében került sor a trafik pályázatokra vonatkozó közlésekre, amelyeket Hadházy Ákos a telefonján szintén rögzített.

Horváth István a megbeszélés második felében feltette azt a kérdést, hogy „Valakinek van még valami a trafiküggyel kapcsolatban”, majd a kezében lévő határidő naplójából személyneveket, és esetenként a nevekhez tartozóan utcaneveket, vagy teljes lakcímeket sorolt fel, melyekkel kapcsolatban aziránt érdeklődött, hogy melyik önkormányzati képviselő körzetéhez tartoznak.

Bár a beszélgetés során Horváth István nem említette konkrétan, hogy a koncessziós pályázatokon indulók személyes adatairól van szó, de a beszélgetés tartalma erre utaló konkrét kijelentéseket tartalmaz.

A nyomozás adatai alapján nem cáfolhatóan Horváth István a megbeszélés során általa ismertetett adatokat úgy szerezte meg, hogy a trafik koncesszióra pályázóktól hozzá közvetlenül vagy közvetetten – de utólag pontosan meg nem határozható – módon eljuttatott információkat összegyűjtötte és rendszerezte a maga számára. Az adatok összegyűjtésével, azok ismertetésével, és a képviselőkkel történő véleményeztetésével – nem cáfolhatóan – az volt a célja, hogy megfelelő információkat szerezzen arra az esetre, ha a pályázatok elbírálása során, jogszerű eljárás keretében a helyi önkormányzatokat is véleményezésre kéri fel. Ilyenre azonban nem került sor.

Egyes nevek kapcsán Horváth István részéről politikai jellegű elkötelezettségre utaló kérdések, illetve szempontok is elhangzottak olyan kijelentések formájában, miszerint „Megbízhatóak-e vagy rendesek-e.”, „az a lényeg, hogy elkötelezett jobboldalinak kell lennie”.

A hangfelvételen szereplő pályázók beazonosíthatók voltak, a megjegyzések szerint támogatott pályázatok ténylegesen eredményesek, a megjegyzések szerint nem támogatott pályázatok ténylegesen eredménytelenek lettek.

Nem bizonyítható ugyanakkor, hogy a nem hivatalos, informális jellegű találkozón, a „trafiküggyel” kapcsolatban Horváth István kezdeményezésére történt megbeszélésnek – amely egyes, a trafikpályázaton részt vett személyek személyes adataira, és ezen személyek politikai jellegű véleményezésére is kiterjedt – bármilyen befolyása volt a pályázatok érdemi elbírálására. Így a megbeszélésen törtétekkel okozati összefüggésben jelentős érdeksérelem egyik érintett pályázó esetében sem volt megállapítható.

A szekszárdi hangfelvétellel összefüggésben lefolytatott bizonyítás:

Tanúként hallgattuk ki az ügyben dr. Hadházy Ákost, akinek birtokából – informatikai szaktanácsadó közreműködésével készített hiteles másolat formájában – Központi Nyomozó Főügyészség lefoglalta a Hadházy Ákos által a mobiltelefonjával készített releváns hangfelvételt tartalmazó adatokat.

Dr. Hadházy Ákos elmondta, nem volt tudomása arról, hogy a megbeszélésen szóba fog kerülni a trafik koncessziók kérdése.

Elmondta még, hogy ő maga a megbeszélésre késve érkezett, és a jelenlétében csak azt követően hangoztak el kijelentések a „trafik” koncessziókkal kapcsolatosan, hogy Horváth István feltette a kérdést, miszerint „valakinek van még valami a trafiküggyel kapcsolatosan”.

A tanú akként nyilatkozott, nincs tudomása arról, hogy az érkezése előtt beszéltek-e erről a témáról a jelenlévők.

A tanú akként nyilatkozott, nincs konkrét tudomása arról, hogy Horváth István mikor, hol, kitől, milyen módon kapta meg az ismertetett adatokat. Elmondta még, hogy amíg ott volt, addig a koncesszióval kapcsolatos anyagot nem osztott szét senki. Horváth István polgármester a hangfelvételen hallható neveket, utca neveket és házsíszámokat a kezében lévő határidő naplójából olvasta fel, de a tanú azt nem látta, hogy ezek az adatok a naplójába voltak beírva, vagy a naplót tartotta valamilyen papír alatt, s így olvasta azt fel. A tanú akként emlékezett, hogy a napló Horváth István közvetlen közelében volt, amikor ő megérkezett a frakcióülésre.

A tanú elmondta, hogy teljesen egyértelmű volt számára, és a többi jelenlévő számára is, hogy a polgármester a dohánytermék koncessziós pályázaton induló szekszárdi emberek nevét és címét olvassa fel, az azonban a tanú jelenlétében nem derült ki, hogy milyen befolyása lehetett Horváth Istvánnak a koncessziós pályázatok elbírálására.

Dr. Hadházy Ákos nyilatkozott arról is, hogy a felvételen is hallható, amint Horváth Istvántól aziránt érdeklődött, hogy „Földvár települést is „tudod-e?”. A tanú kérdése Dunaföldvárra, egy ottani trafik koncesszióra vonatkozott, mivel a tanú úgy gondolta, a Dunaföldváron élő Pálinkás család érdekében is megpróbál szólni, hogy ne érje őket hátrány. Dr. Hadházy Ákos vallomása szerint a polgármester a határidő naplójába felírta a Pálinkás családnevet, majd azt mondta, hogy utánanéző.

A tanú előadta azt is, hogy a hangfelvétellel kapcsolatos sajtócikk megjelenése után Horváth István kérésére, dr. Haag Éva és Mizsák Dominika, valamint Horváth István jelenlétében lejátszotta az általa készített hangfelvétel egy részletét, majd azt át is adta Horváth Istvánnak. A tanú vallomása szerint az ő jelenlétében elkezdtek egyeztetni arról, hogy mit lehet erre nyilatkozni. Másnap Horváth István sajtótájékoztatót tartott, ahol elmondta, hogy a hangfelvétel egy spontán baráti beszélgetésen készült és az általa elmondott neveket Horváth István a nála jelentkezőktől, illetve az utcán hallotta.

Dr. Hadházy Ákos nyilatkozatai alapján beazonosíthatóvá vált, hogy kik vettek részt a rögzített hangfelvétellel dokumentált találkozón. Ezeket a személyeket tanúként kihallgattuk.

A megbeszélésen jelen volt tanúk vallomása, valamint a hangfelvétel tartalma alapján is megállapítható volt, hogy a „trafik üggyel” kapcsolatos téma az alapvetően a rezsicsökkentés tárgyában tervezett aláírásgyűjtésre vonatkozó megbeszélés végén merült fel. A beszélgetés kötetlen formában zajlott, a képviselők – részben még a korábbi témát érintően – többen egyszerre, egymással beszélgettek. A tanúk egyike sem tudott nyilatkozni arról, hogy pontosan milyen előzményeket követően került sor a dohánytermék koncessziós pályázatok ügyének megbeszélésére.

Fajsi Lajos tanú a vallomásában utalt arra, hogy a megbeszélés során nem a pályázatok merültek fel, hanem ezekkel kapcsolatban Horváth István arra kérdezett rá, hogy bizonyos személyeket a jelenlévő önkormányzati képviselők ismernek-e vagy sem, de olyan nyilatkozatot nem kért tőlük, hogy bizonyos személyeket támogatnak-e vagy sem.

Dr. Haag Éva tanú vallomása szerint a megbeszélés során Horváth István neveket sorolt, amelyre hol kapott valamilyen visszajelzést, hol nem, ugyanakkor senkinek a pályázatával kapcsolatban nem hoztak döntést arról, ki kaphat, és ki nem kaphat trafikot.

A megbeszélésen jelen volt személyek tanúvallomása alapján nem volt megállapítható az, hogy Horváth István mikor, kitől, milyen módon, formában jutott az általa ismertetett személyes adatokhoz.

Horváth István a beszélgetésrészletben nem említett adatokat tartalmazó listát. Ilyen listáról egyetlen tanú sem tudott, ilyet senki nem látott, a tanúk vallomása alapján az sem volt behatárolható, hogy pontosan milyen körben álltak ezek az adatok Horváth István rendelkezésére.

Arra a nyomozás során nem merült fel adat, hogy Horváth István polgármester bármilyen forrásból – különösen a pályázatok kezelésével, vagy elbírálásával megbízott hivatalos személyek bármelyikétől – a választókerületét érintően a trafik pályázaton indult személyekre vonatkozó személyes adatokat tartalmazó listát kapott volna, és a megbeszélésen említett adatok közlése ilyen, jogosulatlanul megszerzett listán alapult volna.

A vizsgált tényállás idején hatályban volt 1978. évi IV. törvény 177/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint minősülő személyes adattal visszaélés vétségét az követi el, aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések megszegésével jogtalan haszonszerzési célból vagy jelentős érdeksérelmet okozva jogosulatlanul, vagy céltól eltérően személyes adatot kezel. A (3) bekezdés szerint súlyosabban minősül a cselekmény, ha a személyes adattal visszaélést különleges személyes adatra követik el, illetve – a (4) bekezdés szerint – a büntetési alakzat valósul meg, ha a cselekményt hivatalos személyként, vagy közmegbízatás felhasználásával követik el.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban Info tv.) 3. §-ának 2. pontja alapján személyes adat: az érintettel kapcsolatba hozható adat - különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret -, valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. A 3. pont alapján különleges adat a politikai véleményre vagy pártállásra vonatkozó személyes adat.

Az elkövetési magatartás a vizsgált tényállással kapcsolatban az adatkezelés, amely alatt az Info tv. 3. §-ának 10. pontja alapján az alkalmazott eljárástól függetlenül az adaton végzett bármely műveletet vagy a műveletek összességét érteni kell, így különösen adatok gyűjtését, felvételét, rögzítését, rendszerezését, tárolását, megváltoztatását, felhasználását, lekérdezését, továbbítását, nyilvánosságra hozatalát stb.

Az Info tv. 5. §-ának (1) bekezdése alapján – a kötelező adatkezelés esetét kivéve – személyes adat akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul. A (2) bekezdés szerint különleges adat akkor kezelhető, ha az adatkezeléshez az érintett írásban hozzájárul. Az Info tv. 7. pontja alapján a hozzájárulás az érintett akaratának önkéntes és határozott kinyilvánítása, amely megfelelő tájékoztatáson alapul, és amellyel félreérthetetlen beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adat - teljes körű vagy egyes műveletekre kiterjedő – kezeléséhez.

A hangfelvétel értékelése alapján az volt megállapítható, hogy azon a dohánytermékek kiskereskedelmére kiírt koncessziós pályázaton induló – sok esetben név és lakcím szerint

meghatározott – beazonosítható személyek személyes adatait, esetenként különleges személyes adatait /pl. politikai hovatartozás/ kezelik, illetőleg olyan szempontokról konzultálnak, amelyek a pályázatok eredményének esetleges befolyásolására utaltak. A rendelkezésre álló adatok szerint a konzultációt egy informális pártfrakció találkozó alkalmával Horváth István kezdeményezte politikusként.

A korábban már leírtak szerint nem merült fel adat arra, hogy Horváth István bármilyen forrásból – különösen a pályázatok kezelését végző szervezettől – a választókerületét érintően a trafik pályázaton indult személyekre vonatkozó személyes adatokat tartalmazó listát kapott volna. A nyomozás során csak annyi volt megállapítható, hogy Horváth István a kérdéses adatokat saját határidő naplójából, vagy jegyzeteiből ismertette.

A pályázatok elbírálásával kapcsolatos jogszabályok alapján Horváth Istvánnak – sem polgármesterként, sem országgyűlési képviselőként, sem választókerületi elnökként – nem volt jogalapja a pályázókat érintő személyes adatokkal kapcsolatos adatkezelésre, ahogyan egyebekben a megbeszélésen részt vevő települési önkormányzati képviselőtestületi tagoknak sem.

Ugyanakkor, önmagában az adatkezelés jogalapjának hiánya – jogtalan haszonszerzési célzat, vagy a törvényi tényállásban eredményként megfogalmazott jelentős érdeksérelem bekövetkezésének hiányában – nem eredményezi a bűncselekmény megvalósulását.

Jogtalan haszonszerzési célzatra sem a feljelentések alapján, sem a nyomozás során nem merült fel adat. A jelentős érdeksérelem okozása, mint eredmény tekintetében pedig a következők voltak megállapíthatók:

A hangfelvételen szereplő pályázók beazonosíthatók voltak, és a megjegyzések szerint támogatott pályázatok ténylegesen eredményesek, a megjegyzések szerint nem támogatott pályázatok ténylegesen eredménytelenek lettek.

A nyertes pályázók vonatkozásában jelentős érdeksérelem lehetősége nem merülhet fel, az eredménytelenül pályázók esetében pedig jelentős érdeksérelem akkor lehetne kimutatható, ha bizonyítást nyert volna, hogy Horváth István adatkezelése eredményezte a vesztes pályázatok negatív pályázati eredményét. Erre utaló adat azonban a nyomozás során nem merült fel.

A kifejtettek okán a szekszárdi hangfelvétellel kapcsolatos tényállás körében bűncselekmény megalapozott gyanúja senkivel szemben nem volt megállapítható.

A nyomozás teljessége érdekében Horváth István volt szekszárdi polgármester, országgyűlési képviselőt tanúként hallgattuk ki. Vallomásának lényege a következők szerint foglalható össze:

Horváth István elmondta, hogy a trafik pályázatok érdemi elbírálására semmilyen befolyása nem volt, rálátása sem volt a döntés folyamatára.

A hangfelvételen rögzített megbeszélés kapcsán elmondta, hogy ez egy spontán megbeszélés volt, nem is volt folytatása, gyakorlatilag ezt követően nem is foglalkoztak az üggyel.

A „trafik ügyet” azért vetette fel, mert több olyan jelentkező is akadt, aki közvetlenül őt, vagy közvetetten, vagy képviselőtársait kereste meg, és arról érdeklődtek, hogy szeretnének pályázni, hogyan megy ez. A tanú akként nyilatkozott, hogy azt tartotta volna helyesnek, ha a helyi önkormányzatoknak lehetett volna beleszólása, de sajnos hiába voltak információik, erre

utóbb senki nem volt kíváncsi. Arra számítottak tehát, hogy az önkormányzatoknak a pályázatok elbírálásának rendes menetében véleményezési joguk lehet, de utóbb az önkormányzatokat meg sem kérdezték arról, hogy a helyi viszonyokat is figyelembe véve hol és milyen lakókörnyezetben indokolt az ilyen jellegű üzletek elhelyezése.

Horváth István elmondta, hogy a trafik pályázat kiírásának időszakában több olyan jelentkező is akadt, aki közvetlenül (személyesen), vagy közvetetten - azaz közös ismerős útján - kereste meg őt azzal, hogy érdeklődjenek a pályázat iránt. A tanú vallomásának lényege szerint a közvetlenül, vagy informális csatornákon tudomására jutott információkat gyűjtötte össze és rendszerezte saját magának, de semmiféle listát, semmiféle adatot a pályázók kilétéről, egyéb adatairól nem kapott.

A felvételen egy spontán baráti beszélgetés került rögzítésre, és az ott elhangzottaknak az ügy szempontjából nem volt jelentősége, hiszen a koncessziós pályázatok elbírálása kapcsán az önkormányzatot semmilyen formában nem kérték fel véleményezésre, az eljárásban a döntéshozatal során semmilyen szerepük nem volt. A tanú akként nyilatkozott továbbá, hogy ezeket az információkat senkinek semmilyen formában nem továbbította, senki nem is kérte tőle ezt.

Horváth István tanúvallomásának értékelése kapcsán a következőket szükséges kiemelni.

A nyomozás során tanúként hallgattuk ki a hangfelvételen elhangzó személynevek, és lakcímadatok alapján beazonosított személyeket.

A tanúk egyike sem szerzett tudomást olyan körülményről, hogy a Szekszárd települést érintő pályázatok pályázóira vonatkozó adatok – a pályázatokról történő döntést megelőzően – illetéktelen személyek birtokába kerültek volna. E körben a tanúk közül többen csupán az utóbb a HVG.hu internetes portálon közzétett sajtó információkra hivatkoztak.

A tanúk valamennyien azt vallották, hogy az általuk benyújtott pályázattal, vagy pályázatokkal összefüggésben senkitől nem kértek segítséget, illetve a koncessziós jog elnyerése érdekében semmiféle lobbizást nem folytattak.

A tanúk mindegyike akként nyilatkozott, nem beszéltek a pályázatról sem a polgármesterrel, sem az önkormányzati képviselők bármelyikével, többen azt vallották, nem is ismerik Horváth Istvánt, illetve a képviselő-testület FIDESZ-KDNP frakciójának tagjait.

A tanúk vallomása tehát e tekintetben nem erősítette meg Horváth István tanú vallomásának azon részét, miszerint közvetlenül is megkeresték azzal, hogy a pályázati lehetőség iránt érdeklődjenek.

Másrészről ugyanakkor több tanú vallomásából megállapítható volt, hogy még ha a polgármesterrel, vagy az önkormányzati képviselőkkel nem is beszéltek a pályázatról, azonban ismeretségi körben beszéltek erről, illetve – különösen azok között, akik korábban is foglalkoztak dohánytermék kiskereskedelmével – ismert volt, hogy kik pályáztak, vagy kik pályázhattak. Ilyen körülmények között nem zárható ki, hogy a trafik pályázat, és pályázók személyével kapcsolatos adatok – bármilyen közvetett formában – eljutottak Horváth István polgármesterhez.

A nyomozás során tanúként hallgattuk ki Pálincás Gézát is, aki Dunaföldvár területén a pályázat kiírását megelőzően 23 éve foglalkozott kereskedelemmel, főleg dohánytermékek kereskedelmével, és Dunaföldvár vonatkozásában nyújtott be pályázatot. Pálincás Géza volt az a pályázó, akinek érdekében dr. Hadházy Ákos a hangfelvétellel rögzített megbeszélés

során felszólalt. Pálincás Géza tanú azt vallotta, nem beszélt dr. Hadházy Ákossal a pályázatáról, dr. Hadházy Ákos azonban mégis tudomást szerzett arról, hogy Pálincás Géza pályázott, tanúvallomása szerint akként, hogy állatorvos kollégája – Pálincás Géza lánya – érdeklődött nála arról, hogy tud-e bármit erről a kiírásról, mivel szülei Dunaföldváron terveztek indulni egy ilyen koncessziós jogért.

A dr. Hadházy Ákos által említett körülmények is arra utalnak, hogy a pályázókkal, illetve pályázatot benyújtani tervező személyekkel kapcsolatos adatok – akár az érintettektől kiindulva, ismerősökön keresztül, a pályázattal kapcsolatos információk összegyűjtésének igénye miatt is – eljuthattak a helyi politikai közelet szereplőihöz. Ily módon a Horváth István tanúvallomásában előadottak, miszerint hogyan szerzett tudomást az általa ismerttetett adatokról, a nyomozás egyéb adataival nem voltak cáfolhatók.

A Horváth István részéről a hangfelvételen – a válaszból következően vélhetően dr. Hadházy Ákos felé – elhangzott kérdés, miszerint „Van neked valakid, aki jelentkezett?” szintén arra utal, hogy a megbeszélés során elhangzott adatok a Horváth István által ismerttetett módon jutottak a birtokába.

A hajdúszoboszlói irattal kapcsolatban a nyomozás eredményeként a következő tényállás volt megállapítható.

Az NDN Zrt. 2013. április 22. napján közzétette honlapján a 2015. december hó 15. napján a dohánytermékek kiskereskedelmi jogának átengedésére kiírt koncessziós pályázati eljárás eredményét.

2013. április 22-én vagy 23-án – pontosabban meg nem határozható időpontban – a egy ismeretlen személy egy nyomtatott levelet helyezett el Buzási László helyi újságírónak, a Szoboszlói Színes Újság, valamint a www.szoboszlóihirok.hu internetes újság főszerkesztőjének Hajdúszoboszló, Gorkij utca 2. szám alatti családi házához tartozó postaládájában. A „Szia Sanyi” megszólítással kezdődő levél valószínűsíthetően egy korábban megküldött listára adott válaszként, az abban szereplő nevekkel kapcsolatos észrevételeket tartalmazott. A levélben trafikpályázók nevei, és hozzájuk fűzve, véleményező – támogató vagy nem támogató – megjegyzések szerepeltek. A levél Kocsis Róbert (az érintett időszakban helyi önkormányzati képviselő, és a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés alelnöke) valamint Bodó Sándor (a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés elnöke, országgyűlési képviselő) személyével volt összefüggésbe hozható. Az ismeretlen személy által ismeretlen körülmények között megszerzett e-mail valószínűsíthetően 2013. április 8-án került elküldésre Kocsis Róbert e-mail címéről Bodó Sándor e-mail címére, az azonban a nyomozás eredményeként nem volt bizonyítható, hogy a levelet ténylegesen Kocsis Róbert küldte, és a nyomozás során az sem volt megállapítható, hogy a levélben hivatkozott „lista” pontosan milyen tartalmú volt, honnan származott, valamint azt sem, hogy a levélben szereplő személyes adatok honnan származtak.

A hajdúszoboszlói irattal kapcsolatban lefolytatott bizonyítás:

A nyomozás során tanúként hallgattuk ki Buzási Lászlót, aki a birtokába került irat forrására vonatkozóan előadta, hogy az 2013. április 22-én vagy 23-án a Gorkij utca 2. szám alatti családi házához tartozó postaládájában egy A/4 lapra nyomtatott levelet talált. A levélben nevek, és azok mellett kommentek, javaslatok kerültek feltüntetésre a támogatandó, illetőleg

nem támogatandó trafikpályázók vonatkozásában. A pályázat eredményének közzétételére az NDN Zrt. honlapján 2013. április 22. napján került sor.

A tanú a levél átadójáról annyit tudott mondani, hogy a levél egy helyi, volt FIDESZ-es önkormányzati képviselőtől származik, aki azt nagy valószínűséggel - informatikai ismeretek és hozzáférés birtokában - Kocsis Róbert és Bodó Sándor közötti e-mail forgalmazásból másolhatta ki. A levél tartalmát érintően a tanú azt a nyilatkozatot tette, hogy az Kocsis Róbert válaszát, észrevételeit tartalmazza egy, Bodó Sándor által korábban Kocsisnak küldött üzenetre.

A kérdéses iratot megvizsgáltuk, és megállapítottuk, hogy az a pályázat befolyásolására utaló megjegyzéseket, továbbá olyan személyes adatokat tartalmazott, amelyek a pályázati eredményekkel összevethetők voltak. Ennek alapján az volt megállapítható, hogy a levél tartalma nem állt teljesen összhangban a pályázatok végső eredményével, mivel a levél szerint nem támogatott pályázatok legtöbbje eredményes lett.

A nyomozás a hajdúszoboszlói irat vonatkozásában is a személyes adattal visszaélés vétsége bűncselekménye gyanújának vizsgálatára irányult, tekintettel arra, hogy az irat tartalma alapján e bűncselekmény gyanúja nem volt teljes bizonyossággal kizárható.

A hajdúszoboszlói irat vonatkozásában is megállapítható volt, hogy a pályázatok kezelése, és elbírálása során nem merült fel olyan bizonyíték, amely a pályázók adataival összefüggésben jogellenes vagy jogosulatlan adatkezelésre utalt. Ily módon nem volt igazolható az, hogy a pályázók adatai a pályázatkezelési és elbírálási folyamat során illetéktelen személyekhez jutottak volna.

A nyomozás során megkerestük a Magyar Telekom Távközlési Nyrt. Csoport Biztonsági Igazgatóságát, és beszereztük a kocsis.robert@freemail.hu e-mail fiók használatával kapcsolatos hírközlési adatokat. A megküldött adatok alapján az volt megállapítható, hogy a kocsis.robert@freemail.hu címről bodosandor.06@gmail.com címre 2013. április 08. napján valóban történt üzenetküldés. A megkeresett tájékoztatása szerint az e-mail üzenet tartalmára vonatkozóan az Origo Zrt. szolgáltatott adatokat, ezért további megkeresést küldtünk az Origo Zrt-nek, amely az e-mail tartalmára vonatkozóan nem tudott érdemi információt szolgáltatni, tekintettel arra, hogy a kérdéses levél már nem volt fellelhető a postafiókban.

A nyomozás során a hajdúszoboszlói irat vonatkozásában is tanúként hallgattuk ki a levélben megnevezett személyeket.

A tanúk egyike sem szerzett tudomást olyan körülményről, amely szerint a pályázatokra vagy a pályázókra vonatkozó adatok - a pályázatokról történő döntést megelőzően - illetéktelen személyek birtokába kerültek volna. E körben a tanúk közül többen csupán az utóbb a helyi internetes újságban közzétett sajtó információkra hivatkoztak.

A tanúk valamennyien azt vallották, hogy az általuk benyújtott pályázattal, vagy pályázatokkal összefüggésben senkitől nem kértek segítséget, illetve a koncessziós jog elnyerése érdekében semmiféle lobbizást nem folytattak.

A tanúk mindegyike akként nyilatkozott, nem beszéltek a pályázatokról sem Kocsis Róberttel, sem Bodó Sándorral, többen azt vallották, nem is ismerik őket.

A tényállás felderítése érdekében a lehetséges nyomozási cselekményeket elvégeztük, az ekként rendelkezésre álló adatok azonban a bűncselekmény személyre szabott, megalapozott gyanújának megállapítására nem adtak alapot.

Mindezekre tekintettel az érintetteket, Kocsis Róbertet a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés volt alelnökét, helyi önkormányzati képviselőt, illetve Bodó Sándort a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés elnökét, országgyűlési képviselőt a tanúként hallgattuk ki az ügyben.

Kocsis Róbert tanúvallomásában akként nyilatkozott, hogy nem ő írta a kérdéses levelet, Bodó Sándorral nem szoktak e-mail útján kommunikálni, és a „trafik” pályázatokról sem beszéltek. A 2013. április 8. napján 10 óra 47 perckor Kocsis Róbert freemail címéről Bodó Sándor gmail címére történt e-mail küldésre utaló távközlési adat kapcsán a tanú azt a nyilatkozatot tette, hogy az e-mail váltásra nem emlékszik, valaki, a tudtán kívül ismerte az e-mail fiókjához való hozzáférést, eszközölhette ezt az e-mail küldést.

A tanú akként nyilatkozott továbbá, hogy nincs tudomása arról, hogy a trafik pályázatban érintett személyek adatai a pályázatokról való döntést megelőzően illetéktelen kezébe kerültek. Akként nyilatkozott továbbá, hogy senki nem kereste meg azzal, hogy segítsen pályázatának eredményes elbírálásában, és nem is volt abban a helyzetben, hogy az elbírálásban bármilyen szerepet játsszon.

Bodó Sándor szintén úgy nyilatkozott, hogy Kocsis Róberttel nem szoktak e-mailt váltani. Amikor az újságban megjelent ez a bizonyos cikk és a levél, akkor nézett utána az e-mail fiókjában ennek a levélnek és meg is találta a cikkben közölt levelet. Elmondta, hogy az e-mail fiókjait a munkatársai kezelik, és ők rendszerezik a leveleket aszerint, hogy melyik az, amelyekkel foglalkozni kell, van aki sajtószemlélt figyel, van aki a meghívókat válogatja le és csak azokat mutatják be neki, amelyik valamilyen intézkedést igényel. Ezt az e-mailt akkor, amikor a postaládába érkezett, nem látta, már csak akkor keresték vissza, amikor az internetes újságcikk nyomán Kocsis Róberttel elkezdték nyomozni, hogy valóban érkezett egy ilyen e-mail tőle. Bodó Sándor akként nyilatkozott továbbá, hogy a postafiókjába érkező levelek napi mennyiségére figyelemmel az e-mail biztosan törlésre került.

A tanú elmondta, hogy értetlenül álltak annak tartalma előtt. Kocsis Róberttel arra a következtetésre jutottak, hogy valaki, Kocsis Róbert e-mail fiókjának jelszavával visszaélve küldhette a levelet Bodó Sándor e-mail fiókjába, a történetek mögött provokációt sejtettek. Bodó Sándor azt vallotta, hogy ő maga a „trafik” pályázatról vagy azok személyeiről semmilyen e-mailt, listát, semmilyen más iratot, vagy egyéb információt nem közölt Kocsis Róberttel.

A hajdúszoboszlói elektronikus levéllel kapcsolatban tehát Kocsis Róbert és Bodó Sándor tanúk határozott vallomást tettek arra, hogy a trafik pályázatokkal kapcsolatban semmilyen adat, lista, egyéb irat, vagy információ nem került a birtokukba, és nincs tudomásuk arról, hogy a trafik pályázatban érintett személyek adatai a pályázatokról való döntést megelőzően illetéktelen kezébe kerültek. Vallomásuk a nyomozás adataival nem volt cáfolható, a kérdéses e-mail keletkezésének, és elküldésének körülményei a nyomozás során utóbb már nem voltak tisztázhatók. Buzási László tanú vallomása is figyelemmel ugyancsak nem volt tisztázható az sem, hogy az e-mail tartalmához, ki, mikor, milyen módon, és milyen formában jutott hozzá, hiszen a Buzási László részére eljuttatott irat pusztán a levél szövegét tartalmazta, az e-mail küldőjére, címzettjére, küldésének időpontjára vonatkozó adatokat tartalmazó fejléct az azonban nem tartalmazott.

Megjegyezni szükséges azonban, hogy az a körülmény, hogy ismeretlen személynek lehetősége nyílt az e-mailhez hozzájutni, és annak tartalmát az ismertetett módon és formában, Buzási Lászlóhoz eljuttatni, egyszersmind felveti annak lehetőségét is, hogy a kérdéses e-mailt Kocsis Róbert nevében ugyancsak illetéktelen személy küldte.

A kifejtett indokok alapján a hajdúszoboszlói irat vonatkozásában sem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése.

A nyomozás eredményeként tehát nem volt bizonyítható, hogy a pályázatokat bonyolító szervezetnél mint adatkezelőnél jogellenesen kezelték a pályázók személyes adatait, és azok ennek eredményeként jutottak illetéktelen személyekhez. Az sem volt bizonyítható, hogy a pályázatok elbírálása során illetéktelen személyek jogellenes befolyása érvényesülhetett, azaz hogy a pályázók személyes adatai kiadásának, és a pályázatok külső – nem jogosult személyek általi, és a törvényben meghatározottaktól eltérő szempontok szerinti – mérlegelésének eredményeként, a törvényben meghatározott bírálati szempontok szerint megfelelő pályázók helyett, e külső mérlegelés szerinti pályázók lehettek eredményesek.

A pályázatok eredményének összevetése, egybecsengése a szekszárdi hangfelvétel, valamint a hajdúszoboszlói irat tartalmával – további bizonyíték nélkül – még nem volt elegendő a jogellenes befolyásolás tényének egyértelmű alátámasztására, és erre utaló további – az elkövetés pontos módjának, a részt vevő személyek kilétének megállapítására – alkalmas bizonyítékot azoktól a személyektől sem volt lehetséges beszerezni, akik a szekszárdi hangfelvételt, illetve a hajdúszoboszlói iratot, még a büntetőeljárást megelőzően, nyilvánosságra hozták.

2013. július 14-i keltezéssel dr. Schiffer András feljelentést juttatott el a Legfőbb Ügyészséghez, amelyben közérdekű adattal visszaélés büntette miatt ismeretlen tettes ellen kérte a büntetőeljárás lefolytatását. Feljelentésében sajtóinformációkra alapozva kifogásolta, hogy a trafikpályázatok elbírálását követően a NDN Zrt. nem tett közzé információt az elnyert pontszámokról és részpontszámokról, amelyek eloszlathatták volna a részrehajló elbírálással összefüggő gyanút. A feljelentő kifogásolta azt is, hogy a koncessziós szerződések megkötése után az NDN Zrt. – a pályázati nyertesek kivételével – június utolsó napjaiban minden pályázónak visszaküldte a pályázati anyagát. Ezzel az intézkedéssel egyfelől a nyilvánosság számára ellehetetlenült annak ellenőrizhetősége, hogy a pályázatokkal összefüggésben valójában milyen, az eredmény megállapításnak folyamatában is megnyilvánuló visszaélések történtek, másrészt maguknak a hivatali bűncselekményeknek a feltárása is elnehezült.

Szelényi Zsuzsanna a Központi Nyomozó Főügyészségnek címzett, elektronikus úton benyújtott, 2013. július 17-én kelt feljelentésében ugyancsak az eredménytelen pályázati anyagok visszaküldését kifogásolta. Közölte, hogy a trafikpályázat anyagainak nyilvánosságra kerülése érdekében számos korrupcióellenes szervezet és sajtóorgánus pert indított. Marasztalás esetén az adatok kiadása nem lehetséges, mivel azok már nincsenek az adatkezelő birtokában. A feljelentő álláspontja szerint egy esetleges büntetőeljárás céljára vagy polgári jogi igény teljesíthetősége érdekében is meg kellett volna őrizni a pályázati anyagokat. Mindezek pedig közérdekű adattal visszaélés büntette és hivatali visszaélés büntette gyanúját keltik.

A feljelentők közléseinek ellenőrzésére megkerestük a nemzeti fejlesztési minisztert. A megkeresésre érkezett miniszteri válasz részletesen megjelölte azokat a jogszabályhelyeket, amelyekre a minisztérium a pályázatok visszaküldésével kapcsolatos jogi álláspontját alapította. Az állásfoglalás lényege a következők szerint foglalható össze:

A fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohány termékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény *(a továbbiakban: Fdvtv.)* 2. § (1) bekezdése a dohány termékek kiskereskedelmi jogosultságának koncessziós szerződéssel történő átengedése a törvényben foglaltak mellett a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvényt *(a továbbiakban: Ktv.)* rendeli kifejezetten alkalmazni.

A Ktv. taxatív jelleggel határozza meg a koncessziós eljárás során közérdekűnek minősülő adatok körét, amikor a 9/A. § (4) bekezdésében, illetőleg a 19. § (2) bekezdésében kifejezetten akként rendelkezik, hogy a koncessziós eljárás során kizárólag a nyilvános pályázatok elbírálása során készített emlékeztetőben foglaltak, valamint a koncessziós szerződés azon tartalmi elemei minősülnek közérdekű adatnak, amelyek a nyilvános koncessziós pályázat kiírásának a részét képezték. Az érvénytelen és nem nyert pályázatok nem tartoznak a közérdekű adatkörbe, és mint ilyenek, a Koncessziós tv-ben foglalt speciális rendelkezés hiányában az Info tv. 3. § 2. pontjában szabályozott személyes adatnak minősülnek.

A pályázatok elbírálásával és az eredmény kihirdetésével szükségszerűen megszűnt a nem nyertes és az érvénytelen pályázatok személyes adattartalmának kezelésére jogalapot adó célhoz kötöttség, így a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a jogellenes adatkezelés elkerülése érdekében intézkedett az érintett pályázatoknak az NDN Zrt. közreműködésével történő visszaküldése iránt.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium megkeresésünkre két közérdekű adat kiadása iránti eljárásáról tájékoztatta hatóságunkat. A Fővárosi Törvényszék előtt 8.P.22.811/2013. szám alatt indult pert egy nem nyert pályázó indította meg a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és az NDN Zrt. alperesekkel szemben, míg a 70.P.23.269/2013. számon indult pert egy országgyűlési képviselő indította a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium ellen. A hivatkozott két perben kelt első és másodfokú bírósági határozatok másolatát beszereztük.

A bírósági ítéletekből megállapíthatóak voltak a közérdekű adatok kiadása kérelmezésének, és kiadás megtagadásának körülményei.

Az ítéletekben rögzített tényállásokból megállapíthatóan a felperesek 2013. májusában az NDN Zrt. illetve a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium részére beadott kérelmeikben lényegében a pályázatok értékelésével kapcsolatban keletkezett iratok (elbírálásról készített emlékeztetők értékelési lapok), valamint a bíráló bizottság tagjai nevének kiadását kérték.

Az adatok kiadását az alperesek megtagadták. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a perekben alperesként arra hivatkozott, hogy az adatkezelő a Magyar Állam, akinek a nevében a miniszter járhat el, aki nem azonos a minisztériummal. Arra is hivatkozott továbbá, hogy a pályázaton résztvevők vonatkozásában csak a Ktv. 9/A. §-ának (4) bekezdésében, illetve a 19. §-ának (2) bekezdésében szabályozott, úgynevezett emlékeztető szerinti adatok minősülnek közérdekű adatnak. A bíráló bizottság tagjainak neve, valamint az eljárási rendre vonatkozó adatok kiadásának megtagadása kapcsán a minisztérium a bizottságok további zavartalan működéséhez fűződő közérdekre hivatkozott.

Az NDN Zrt. csak az egyik perben volt érintett, amelyben alperesként részben arra hivatkozott, hogy a Magyar Állam, illetve a miniszter az adatkezelő, továbbá arra, hogy a kért adatok az Info tv. 3. §-ának (5) bekezdése alapján nem tekinthetők közérdekű adatoknak.

A bíróság mindkét perben megállapította, hogy az alperesek, azaz a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, illetve az NDN Zrt. az adatigénylések időpontjában a kiadni kért adatok kezelői voltak, azok a tevékenységükre vonatkoztak, és a működésük során keletkeztek.

Az adatok közérdekű jellegének vizsgálata során bíróság mindkét perben arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Info tv. rendelkezései szerint a közérdekű adatok köre meghaladja a Ktv. 9/A. §-ának (4) bekezdésében meghatározott adatok körét, amelyeket a pályázató közzétenni köteles. A bíróság mindkét perben megállapította, hogy a pályázatok objektív pontszámai, valamint az üzleti tervet érintő pontszámok, és ezeket tartalmazó lapok (azaz a pályázati bírálati lapok, és értékelési jegyzőkönyvek) adattartalma közérdekű. A bíráló bizottság tagjainak nevét a bíróság az Info tv. 26.§-ának (2) bekezdése szerinti közérdekből nyilvános adatnak minősítette.

A kifejtettek alapján a bíróság mindkét perben arra kötelezte a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot, illetve az NDN Zrt-t, hogy adják ki a pályázatok értékelése során készült bírálati lapokat, és értékelési jegyzőkönyveket akként, hogy azokban a személyazonosító adatokat tegyék felismerhetetlenné, valamint, hogy adják ki a bíráló bizottság tagjainak nevét.

A nyomozás során beszerzett adatok szerint az érintett szervezetek a bírósági kötelezéseknek eleget tettek.

A 2013. június 30. napjáig hatályban volt 1978. évi IV. törvény 177/B. §-a szerinti törvényi tényállás alapján a közérdekű adattal visszaélést az követi el, aki a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényi rendelkezések megszegésével

- a) tájékoztatási kötelezettségének nem tesz eleget,
- b) közérdekű adatot hozzáférhetetlenné tesz vagy meghamisít,
- c) hamis vagy hamisított közérdekű adatot hozzáférhetővé vagy közzé tesz.

A jelenleg hatályban lévő Büntető Törvénykönyv 220. §-ában rögzítettek alapján a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása már nem minősül bűncselekménynek. Az újabb szabályozás szerint a cselekmény akkor minősül bűncselekménynek, ha az elkövető a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítése során vagy annak elutasításakor a közérdekű adatot az igénylő elől eltitkolja, avagy a tájékoztatási kötelezettségének azt követően nem tesz eleget, hogy a bíróság jogerősen a közérdekű adat közlésére kötelezte. Változatlanul bűncselekmény továbbá a közérdekű adat hozzáférhetetlenné tétele, meghamisítása, hamis vagy hamisított közérdekű adat hozzáférhetővé tétele vagy közzététele.

A bűncselekmény elkövetési tárgya a közérdekű adat, az Info tv. 26.§-ának (2) bekezdése szerinti közérdekből nyilvános adat nem tartozik a büntetőjogi védelem körébe.

Az Infotv. 3. §-ának (5) bekezdése értelmében közérdekű adat: az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti

felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

A jelenleg hatályos törvényi tényállás szerinti elkövetési magatartások – különösen az eltitkolás, és hozzáférhetetlenné tétel – egyikére sem merült fel adat a nyomozás során, és erre utaló tényállítást a feljelentések sem tartalmaztak.

A közérdekű adat kiadása iránti perek alapját részben az képezte, hogy a felek között vitatott volt a kiadni kért adatok közérdekű mivolta, másrészt pedig az, hogy vitatott volt, hogy ki köteles az adatigénylés teljesítésére. Olyan tényállítás azonban sem a feljelentésekben, sem a hivatkozott peres eljárásokban nem merült fel, amely a kiadni igényelt adatok eltitkolására, vagy a tájékoztatási kötelezettségnek a bírósági kötelezés ellenére történő elmulasztására utalt volna.

A nem nyertes, vagy érvénytelennek minősített pályázatok visszaküldése ugyancsak nem valósított meg bűncselekményt. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium részletesen megjelölte azokat a jogszabályhelyeket, amelyeken az intézkedés alapult. A nem nyertes pályázatok visszaküldése nem tette hozzáférhetetlenné a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, illetve az NDN Zrt. által kezelt, a jogszabályok szerint közérdekűnek minősülő adatokat, illetve nem szüntette meg ezen adatok közzétételének lehetőségét.

Juhász Péter 2013. augusztus 23. napján a Központi Nyomozó Főügyészségnek címzett feljelentést tett „ismeretlen tettes(ek) ellen” sokezer rendbeli hűtlen vagy hanyag kezelés kísérletének megalapozott gyanúja miatt”. A feljelentés lényege szerint azzal, hogy a Magyar Állam a dohánytermék-kiskereskedelmi monopólium koncessziós szerződéssel történő átengedése kiírt nyilvános pályázat nyerteseivel kötendő szerződésben átalány-kártalanítási kötelezettséget vállalt a szerződés 34. pontja szerinti tartalommal, a 29. pont szerinti időtartamra, ismeretlen elkövető megszegte a gondos vagyonkezelőre vonatkozó kötelezettséget, ugyanis olyan vagyoni kötelezettséget vállalt az állam nevében, amely ellenkezik az ésszerű gazdálkodás alapvető követelményével. A feljelentő álláspontja szerint mindezek alapján hűtlen kezelés bűntettének kísérlete, legalább hanyag kezelés vétségének megalapozott gyanúja állapítható meg.

A feljelentésben hivatkozott szerződéses rendelkezések a következők:

„34) Felek megállapodnak, hogy amennyiben

- (i) a Koncesszióba adó a jelen szerződést a jelen szerződésben foglaltaktól eltérően szünteti meg, vagy
- (ii) a Területre vonatkozóan az Fdvtv. 6. §-ában a jelen szerződés aláírásakor rögzített számú jogosulton felül további jogosult(ak)nak, illetve koncessziót gyakorlóknak kerül biztosításra koncessziós jog a dohánytermék-kiskereskedelemre a jelen szerződés hatálya alatt (ide nem értve azt az esetet, ha a lakosok számának növekedése miatt szükséges új jogosultság biztosítása); illetve a Területen a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet bármely okból az Fdvtv. 6. §-ában a jelen szerződés aláírásakor rögzített számú jogosulton felüli további személyek végezhetik a jelen szerződés hatálya alatt; vagy
- (iii) az állam dohánytermék kiskereskedelemre vonatkozó kizárólagos jogosultsága és/vagy a Koncesszióba adó jogosultsága a koncesszióba adásra bármely okból megszűnik, és ebből eredően a jelen szerződés megszűnik vagy módosul, úgy – függetlenül attól, hogy a fentieket jogszabály írja elő, vagy jogszabályi kötelezettség teljesítése érdekében következnek be, avagy sem - a Koncesszióba adó

(az egyértelműség érdekében: a Magyar Állam) köteles a Koncessziót gyakorló részére egyszeri – a fenti indokok bekövetkezésének időpontjában esedékes, aktuális koncessziós díjjal számolva – a szerződés IV. 29. pontjában meghatározott határozott idő lejártáig még fizetendő koncessziós díjnak megfelelő összeget átalány-kártalanításként megfizetni. A Felek a kártalanítás-fizetési kötelezettséget arra tekintettel kötik ki, hogy a Koncessziót gyakorló a jelen szerződés megkötésekor meglevő, adott jogszabályi környezetben vállalja a jelen szerződéses kötelezettségeit, amelyek érdekében beruházásokat eszközöl.

A feljelentésben kifogásolt átalány-kártalanítás előírása a koncessziós szerződésben nem valósít meg bűncselekményt, figyelemmel arra, hogy a feljelentésben hivatkozott szerződéses rendelkezések jogszabályi rendelkezéseken alapulnak.

A Ktv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján a koncesszió-köteles tevékenység gyakorlásának átengedéséről a felek visszerhes szerződésben rendelkezhetnek. A Ktv. rendelkezik egyebekben arról is, hogy a koncessziós szerződésre a törvény eltérő rendelkezése hiányában a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit kell alkalmazni. Ennek megfelelően a szerződésben a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra vonatkozó részek meghatározásánál a kötelmi jog alapelveire (szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékűségének elve, feltűnő értékaránytalanság) is figyelemmel kell lenni.

A koncessziós szerződés rendelkezéseit megvizsgálva megállapítható, hogy a koncesszió jogosultjának, azon túlmenően, hogy a koncessziós jogért díjat fizet, illetve – a feljelentésben is hivatkozottak szerint – köteles a dohányboltot a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő módon és arculattal a saját költségén kialakítani, még számos egyéb, akár hosszú távú anyagi vonzattal járó kötelezettségek is terhelik (ellátási kötelezettség, a szükséges hatósági engedélyek beszerzése, a pályázatban tett vállalások teljesítése, a jogszabályoknak megfelelő elektronikus nyilvántartó rendszer kiépítése stb.).

Ezen kötelezettségeket nyilvánvalóan ellentételezni szükséges annak biztosításával, hogy állam a koncesszió ideje alatt, egyoldalúan, ellenszolgáltatás nélkül, ne szüntethesse meg a szerződést, vagy a kizárólagosságot, illetve ne változtathasson a koncessziós jog gyakorlását érintő körülményeken.

Ennek megfelelően rendelkezik a Ktv. 14. §-ának (1) bekezdése arról, hogy az állam a jogosultnak a koncessziós díjjal vagy más módon ellentételezett vagyoni értékű pozícióját (kizárólagosság), annak beleegyezése nélkül a koncessziós szerződés időtartama alatt a szerződésben meghatározott földrajzi-közigazgatási egységen belül számára hátrányos módon csak abban az esetben változtathatja meg, ha erre vonatkozóan a felek a koncessziós szerződésben megállapodtak.

A feljelentésben kifogásolt szerződéses rendelkezések éppen ennek a törvényi rendelkezésnek felelnek meg.

Az állam által a hivatkozott szerződési rendelkezésben vállalt átalány-kártérítési kötelezettség nem ellenkezik az ésszerű gazdálkodás alapvető követelményével.

A kártalanítás nyilvánvalóan azért átalány jellegű, mert az az állam által a jövőben esetlegesen egyoldalúan eszközölt, és hatását érintően előre nem felmérhető hátrányos aktusok ellenételezésére szolgál. Az átalány-kártérítés mértékének az aktuális koncessziós díj valamint a koncesszió hátralévő idejének figyelembe vételével történő megállapítása pedig nyilván azzal áll arányban, hogy a szerződésnek az adott jogszabályi környezetben történt

megkötésével, a jogosult is a koncesszió idejének a végéig vállalta a szerződéses kötelezettségei teljesítését, és ennek érdekében beruházásokat eszközölt.

A kifogásolt szerződéses rendelkezésekkel összefüggésben vagyoni hátrány bekövetkezése nem állapítható meg, erre egyebekben a feljelentő maga is utal, illetve – a kifejtettekre figyelemmel – annak jövőbeni bekövetkezésének lehetősége sem állapítható meg.

Budapest, 2016. március 21.

Dr. Keresztes Imre s.k.
főügyész

A kiadmány hitelesül:

